

Sygn. akt VIII Ka 860/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 grudnia 2013r.

Sąd Okręgowy w Białymstoku VIII Wydział Karny Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący SSO Ilona Simonowicz

Protokolant Aneta Chardziejko

z udziałem prokuratora Prokuratury Okręgowej w Białymstoku Wiesławy Sawoško-Grębowskiej oraz przedstawiciela oskarżyciela publicznego Urzędu Celnego w B.A. G.

po rozpoznaniu w dniu 10.XII.2013r.

sprawy **1. B. M. i 2. L. W.**

oskarżonym z art. 91 §4 i 1 kks w zb. z art. 65 §3 i 1 kks w zb. z art. 54 §2 i 1 kks w zw. z art. 7 §1 kks

na skutek apelacji, wniesionej przez oskarżyciela publicznego Urząd Celny w B.

od wyroku Sądu Rejonowego w Bielsku Podlaskim

z dnia 9 sierpnia 2013r. sygn. akt VIII K 122/13

I. Wyrok w zaskarżonej części zmienia w ten sposób, iż:

- uchyla rozstrzygnięcie w przedmiocie kar łącznych wymierzonych wobec obu oskarżonym;

- za czyny zarzucone w punktach II aktu oskarżenia na mocy art. 65 §3 i 1 kks w zw. z art. 7 §2 kks wymierza każdej z oskarżonych karę grzywny w wysokości po 50 (pięćdziesiąt) stawek dziennych przyjmując, iż jedna stawka dzienna jest równoważna kwocie 80 (osiemdziesięciu) złotych;

- na mocy art. 85 kk w zw. z art. 20 §1 kks i art. 39 §1 kks orzeka wobec każdej z oskarżonych karę łączną grzywny w wysokości po 60 (sześćdziesiąt) stawek dziennych, przyjmując jedną stawkę dzienną za równoważną kwocie 80 (osiemdziesięciu) złotych;

II. W pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy.

I. Zwalnia obie oskarżone od kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

UZASADNIENIE

B. M. została oskarżona o to, że:

I. w dniu 13.01.2013 r., w M. utrudniła funkcjonariuszom celnym uprawnionym do przeprowadzenia czynności kontrolnych, wykonanie czynności służbowych, w ten sposób, że wbrew wezwaniom nie udostępniła bezzwłocznie pomieszczeń sklepu spożywczego oraz domu mieszkalnego znajdujących się na posesji nr (...) celem ich przeszukania, przeszkadzała w trakcie przeszukania, a także podczas kontroli dokonywanej we wskazanym sklepie spożywczym

przekazała nieustalonym osobom wyroby akcyzowe w nieokreślonej ilości, tj. przestępstwo skarbowe określone w art. 83 § 1 kks

II. w dniu 13.01.2013 r., na posesji nr (...) w M., działając wspólnie i w porozumieniu z L. M., przechowywała towar nieoznaczony znakami akcyzy, o którym wiedziała, że został sprowadzony z zagranicy bez zgłoszenia celnego i przedstawienia organowi celnemu, w ilości nie mniejszej niż 695 paczek papierosów różnych marek, na którym ciążyą należności celne w kwocie nie mniejszej niż 426 zł oraz należności podatkowe w wysokości nie mniejszej niż 12261 zł, w tym podatek od towarów i usług w kwocie nie mniejszej niż 2511 zł, podatek akcyzowy w kwocie nie mniejszej niż 9750 zł, tj. przestępstwo skarbowe określone w art. 91 § 4 i 1 kks w zb. z art. 65 § 3 i 1 kks w zb. z art. 54 § 2 i 1 kks w zw. z art. 7 § 1 kks

L. W. została oskarżona o to, że:

I. w dniu 13 stycznia 2013 roku w M. utrudniła funkcjonariuszom celnym uprawnionym do przeprowadzenia czynności kontrolnych, wykonanie czynności służbowych, w ten sposób, że wbrew wezwaniom nie udostępniła bezzwłocznie pomieszczeń domu mieszkalnego znajdującego się na posesji nr (...) celem jego przeszukania oraz przeszkadzała w trakcie przeszukania, tj. przestępstwo skarbowe określone w art. 83 § 1 kks

II. w dniu 13 stycznia 2013 roku na posesji nr (...) w M., działając wspólnie i w porozumieniu z B. M., przechowywała towar nieoznaczony znakami akcyzy, o którym wiedziała, że został sprowadzony z zagranicy bez zgłoszenia celnego i przedstawienia organowi celnemu, w ilości nie mniejszej niż 695 paczek papierosów różnych marek, na którym ciążyą należności celne w kwocie nie mniejszej niż 426 zł oraz należności podatkowe w wysokości nie mniejszej niż 12261 zł, w tym podatek od towarów i usług w kwocie nie mniejszej niż 2511 zł, podatek akcyzowy w kwocie nie mniejszej niż 9750 zł, tj. przestępstwo skarbowe określone w art. 91 § 4 i 1 kks w zb. z art. 65 § 3 i 1 kks w zb. z art. 54 § 2 i 1 kks w zw. z art. 7 § 1 kks

Sąd Rejonowy w Bielsku Podlaskim wyrokiem z dnia 9 sierpnia 2013r. sygn. akt VIII K 122/13 oskarżone B. M. i L. W. uznał za winne popełnienia zarzucanych im czynów i za czyny opisane w punkcie I aktu oskarżenia na podstawie art. 83 §1 kks skazał każdą z oskarżonych na karę grzywny w wysokości po 20 stawek dziennych, przyjmując jedną stawkę dzienną za równoważną kwocie 80 złotych. Za czyny opisane w punkcie II aktu oskarżenia na podstawie art. 91 §4 i 1 kks w zb. z art. 65 §3 i 1 kks w zb. z art. 54 §2 i 1 kks w zw. z art. 7 §1 kks skazał obie oskarżone, a na mocy art. 54 §2 kks w zw. z art. 7 §2 kks wymierzył każdej z nich grzywnę w wysokości 10 stawek dziennych, przyjmując jedną stawkę za równoważną kwocie 80 złotych.

Na podstawie art. 85 kk w zw. z art. 20 §1 kks, a art. 39 §1 kks wymierzył każdej z oskarżonych karę łączną grzywny w wymiarze 15 stawek dziennych, przyjmując jedną stawkę za równoważną kwocie 80 złotych.

Sąd orzekł także w przedmiocie dowodów rzeczowych oraz kosztów postępowania.

Powyższy wyrok na niekorzyść B. M. oraz L. W. w części dotyczącej kar grzywnien orzeczonych za czyny opisane w pkt. II aktu oskarżenia oraz orzeczonych kar łącznych, zaskarżył oskarżyciel publiczny Urząd Celny w B..

Wyrokowi zarzucił:

1. rażąco niewspółmierność orzeczonych kar grzywny za czyny określone w art. 91 §4 i 1 kks w zb. z art. 65 §3 i 1 kks w zb. z art. 54 §2 i 1 kks w zw. z art. 7 §1 kks w stosunku do ich stopnia społecznej szkodliwości,
2. obrazę przepisów prawa materialnego poprzez wymierzenie kar łącznych niezgodnie z dyspozycją art. 39 §1 kks.

Podnosząc powyższe zarzuty oskarżyciel publiczny wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku w części dotyczącej orzeczenia kar grzywny poprzez znaczne ich zaostrzenie wobec obu oskarżonych oraz przy wymiarze kar łącznych grzywny uwzględnienie zasad określonych w art. 39 §1 kks.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja, jako w zasadna, w pełni zasługuje na uwzględnienie.

Sąd Okręgowy podzielił stanowisko oskarżyciela publicznego, iż zaskarżony wyrok w zakresie zarzucanych i przypisanych obu oskarżonym czynów z pkt II aktu oskarżenia dotknięty jest rażąco niewspółmiernością orzeczonych kar grzywnien, natomiast w zakresie wymierzonych wobec obu oskarżonych kar łącznych grzywny dotknięty jest obrazą prawa materialnego, a mianowicie art. 39 §1 kks.

I tak odnosząc się do zarzutu I, zgodzić się należy z apelującym, iż Sąd Rejonowy orzekając wobec każdej z oskarżonych za czyn z pkt. II karę grzywny w sposób nienależyty uwzględnił przede wszystkim okoliczności sprawy rzutujące na stopień społecznej szkodliwości przypisanego im czynu z art. 91 §4 i 1 kks w zb. z art. 65 §3 i 1 kks w zb. z art. 54 §2 i 1 kks w zw. z art. 7 §1 kks, a tym samym wymierzył za przedmiotowe przestępstwo kary nie spełniające należycie dyrektyw płynących z art. 12 §2 kks i art. 13 §1 kks.

Należy przypomnieć, iż grzywna za przestępstwa skarbowe jest wymierzana w stawkach dziennych i właśnie liczba stawek odpowiadać winna wadze czynu. Tymczasem Sąd Rejonowy orzekł za wskazane przestępstwo wobec obu oskarżonych grzywnę w wysokości po 10 stawek, a więc w minimalnej liczbie stawek przewidzianych w kodeksie karnym skarbowym. Na podstawie sporządzonego uzasadnienia trudno prześledzić tok myślenia Sądu Rejonowego co do orzeczonej liczby stawek, gdyż w tym zakresie pisemne motywy wyroku są bardzo lakoniczne i nie odwołują się do żadnych konkretnych okoliczności sprawy. Dodatkowo sąd uzasadniając wymiar orzeczonej kary grzywny odwołał się błędnie do przepisów art. 53 §1 i 2 kk i art. 54 §1 kk (powołanie tego ostatniego przepisu jest zupełnie niezrozumiałe skoro odnosi się on do sprawcy nieletniego lub młodocianego), a więc dyrektyw kodeksu karnego, zamiast kodeksu karnego skarbowego.

Podkreślić należy, iż istotą czynów opisanych w punktach II aktu oskarżenia, przypisanych B. M. i L. W., było paserstwo celne i akcyzowe, którego przedmiotem było co najmniej 695 paczek papierosów. Wartość uszczuplonych należności celnych wyniosła nie mniej niż 426 zł, natomiast należności podatkowych – nie mniej niż 12 261 zł. Zgodzić się należy ze skarżącym, iż o stopniu społecznej szkodliwości czynów w sprawach dotyczących uszczupleń należności celnych i podatkowych decyduje przede wszystkim strona przedmiotowa, a zwłaszcza przedmiot przestępstwa, sposób dokonania czynu oraz wysokość uszczupleń celno-podatkowych. Przedmiotowe kryteria w aspekcie ustaleń faktycznych niniejszej sprawy jednoznacznie wskazują na znaczny stopień społecznej szkodliwości czynów przypisanych oskarżonym, a opisanych w pkt II aktu oskarżenia. Ilość przemyconych, a przez oskarżone nielegalnie przechowywanych papierosów bez akcyzy odpowiadała ilości hurtowej, a wartość uszczupleń celno-akcyzowych przekroczyła ponad 12 tysięcy złotych. Orzeczenie za taki czyn grzywny w minimalnej liczbie 10 stawek – nawet przy przyjęciu równowartości jednej stawki na 80 złotych, jak uczynił to Sąd Rejonowy, co daje łącznie grzywnę w wysokości 800 złotych – w żadnym wypadku nie może zostać uznana za karę prawidłową, która z jednej strony w sposób właściwy charakteryzuje ujemny społecznie ładunek swojego bezprawia, a z drugiej – we właściwy sposób spełni swoje cele tak wobec sprawcy, jak i społeczeństwa. Kara musi bowiem być zarówno dolegliwa dla sprawcy i wpłynąć na niego wychowawczo-prewencyjnie, jak też musi być w odczuciu społecznym sprawiedliwa i musi właściwie kształtować świadomość prawną społeczeństwa. W ocenie Sądu Okręgowego w stosunku do oskarżonych karę taką spełni grzywna w wymiarze 50 stawek dziennych przy przyjęciu równowartości jednej stawki na kwotę 80 złotych. Ustalenie jednej stawki dziennej na kwotę 80 złotych w ocenie Sądu Okręgowego właściwie uwzględnia warunki osobiste i rodzinne oskarżonych oraz ich możliwości płacnicze.

Wymierzając oskarżonym za czyny opisane w pkt. II nowe kary grzywnien Sąd Okręgowy z urzędu dokonał zmiany w zakresie wskazania innej podstawy prawnej wymiaru tej kary. Należy bowiem zauważyć, iż Sąd Rejonowy wskazując jako podstawę wymiaru kary za ten czyn przepis art. 54 §2 kks w zw. z art. 7 §2 kks uchybił dyspozycji art. 7 §2 kks, który nakazuje, aby w sytuacji, gdy zbiegające się przepisy przewidują takie same zagrożenie karą, wymierzyć karę na podstawie przepisu, którego znamiona najpełniej charakteryzują czyn sprawcy. W niniejszej sprawie, biorąc pod uwagę istotę czynu z pkt. II, takim przepisem jest niewątpliwie art. 65 §3 kks, odnoszący się do paserstwa

akcyzowego, a nie jak wskazał Sąd Rejonowy przepis art. 54 §2 kks , dotyczący nieujawnienia przedmiotu lub podstawy opodatkowania.

Odnosząc się do zarzutu II apelacji wskazać przede wszystkim należy, iż Sąd Rejonowy orzekł kary łączne z obrazą art. 39 §1 kks, gdyż ich wymiar był niższy niż najwyższa z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa (wynosiła ona 20 stawek dziennych). Uchybienie to obligowało Sąd Okręgowy do zmiany zaskarżonego wyroku w tym zakresie, jednocześnie jednak zmiana kar łącznych wynikała przede wszystkim z faktu podwyższenia przez Sąd odwoławczy kar grzywnien, orzeczonych wobec obu oskarżonych za czyny z pkt. II, do liczby 50 stawek dziennych, która to liczba stawek, zgodnie z art. 39 §1 kks stanowiła aktualnie najniższą granicę, od której kara łączna grzywny mogła być wymierzona. Biorąc pod uwagę powyższe, nadto uwzględniając stosunkowo bliskie związki przedmiotowo-podmiotowe pomiędzy poszczególnymi czynami jednostkowymi popełnionymi przez oskarżone, Sąd Okręgowy uznał, iż współmiernymi karami łącznymi będą kary grzywny po 60 stawek dziennych przy przyjęciu jednej stawki za równoważną kwocie 80 złotych.

Mając na uwadze powyższe – Sąd Okręgowy orzekł jak w sentencji swojego wyroku.

Na mocy art. 624 §1 kpk zwolnił obie oskarżone od kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze uznając, iż ich uiszczenie byłoby dla nich zbyt uciążliwe, biorąc pod uwagę sytuację rodzinną, majątkową i osiągnięte dochody oraz fakt skazania oskarżonych w nin. sprawie na stosunkowo wysokie kary grzywnien.